

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Statutární město Hradec Králové**, se sídlem Československé armády 408, Hradec Králové, proti žalované: **Národní sportovní agentura**, se sídlem Českomoravská 2420/15, Praha 9, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2022, č. j. NSA-RE21-00181/2021/RE2/16, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2023, č. j. 17 A 113/2022-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce požádal v rámci Specifické výzvy 11/2021 Regiony 2021, č. j. NSA-0007/2020/D/13 (dále také „výzva“), o dotaci na projekt *Výstavba kanoistické loděnice na Orlici v Hradci Králové*. Žalobcův projekt získal 90 bodů, dotace však byla následně udělena pouze žadatelům, jejichž projekty dosáhly alespoň 95 bodů. Žalobcovu žádost proto žalovaná zamítla v záhlaví uvedeným rozhodnutím podle § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“).

[2] Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), v níž namítal nesprávnou a nepřezkoumatelnou aplikaci neurčitého hodnoticího kritéria č. 12, které hodnotilo potřebnost sportoviště s ohledem na to, zda se v okolí vyskytuje obdobné sportoviště.

[3] Zmíněné hodnoticí kritérium č. 12 bylo v bodě 16.3. výzvy vymezeno následovně:

12.	Potřebnost sportoviště (v okolí se vyskytuje obdobné sportoviště)	do 5 km	5
		15 km	10
		15 a více km	15
Maximální bodové ohodnocení kritéria			15

[4] Žalobce namítl, že u daného kritéria jeho projekt získal pouze 10 bodů, neboť podle žalované je obdobné sportoviště umístěné v Černožicích vzdáleno vzdušnou čarou 12 km. Podle žalobce je však toto sportoviště vzdáleno při jízdě autem 17 km a pěšky či na kole 15,5 km. Měl proto dostat za toto kritérium plný počet patnácti bodů, jak uvedl k danému kritériu ve formuláři své žádosti. Chybí transparentní a srozumitelné vysvětlení, proč žalovaná u daného kritéria vycházela právě ze vzdálenosti vzdušnou čarou.

[5] Městský soud dal žalobci zapravdu a v záhlaví uvedeným rozsudkem napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost. Uvedl, že z kritéria č. 12 ani jiné části specifické výzvy či dotačních podmínek nevyplývá, jakým způsobem má být vzdálenost od jiného sportoviště měřena. Dotační pravidla proto nesplňují podmínku jednoznačnosti a srozumitelnosti. Žalovaná poté ve svém rozhodnutí nijak nevysvětlila, z jakého důvodu má za to, že kritérium č. 12 implicitně obsahuje pojem vzdálenost, a nikoliv například dopravní dostupnost, jak namítal žalobce, a proč vzdálenost měří právě vzdušnou čarou.

II. Obsah kasační stížnosti žalované a vyjádření žalobce

[6] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností, v níž navrhla jeho zrušení z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Namítla, že se městský soud neřídil žalobními námitkami a její rozhodnutí přezkoumal nad jejich rámec. Žalobce totiž v žalobě vyjádřil pouze nesouhlas s měřením vzdálenosti vzdušnou čarou, avšak nenamítal, že by kritérium č. 12 vůbec nezahrnovalo vzdálenost. Městský soud se rovněž odchýlil od ustálené judikatury k otázce nepřezkoumatelnosti, neboť rozhodnutí stěžovatelky je zcela v souladu s požadavky judikatury na přezkoumatelnost.

[8] Dále upozornila na to, že orgány veřejné moci nemusejí v odůvodnění svých rozhodnutí vysvětlovat očividné. Pokud kritérium č. 12 zmiňuje kilometry, jedná se zjevně o vzdálenost, fyzikální veličinu, jejíž hodnota se zjišťuje měřením. Měření vzdálenosti vzdušnou čarou je jediným objektivním způsobem hodnocení, na rozdíl od dopravní dostupnosti prostřednictvím různých způsobů dopravy, u nichž nelze jednoznačně stanovit trvale nejlepší trasu pro přesun mezi sportovišti.

[9] Konečně namítla, že městský soud v odůvodnění svého rozsudku odkazuje na nepřiléhavé rozsudky týkající se vyměření sankčního odvodu za porušení rozpočtové kázně.

pokračování

Požadavek na jednoznačné, srozumitelné a určité vymezení podmínek, za nichž vzniká nárok na dotaci, se vztahuje ke konkrétní dotaci upravené ve všech relevantních dokumentech od programu až po meritorní rozhodnutí o žádosti o dotaci. Stěžovatelka v napadeném rozhodnutí jednoznačně vysvětlila, proč žalobci u kritéria č. 12 neudělila plný počet bodů, čímž dostala své povinnosti.

[10] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti s odkazem na odůvodnění rozsudku městského soudu uvedl, že hodnoticí kritérium č. 12 nepopisuje ani zvolenou možnost měření vzdálenosti, ani postup při měření. Základem jeho žaloby byla námitka proti nejednoznačnosti daného kritéria, v důsledku čehož nelze transparentně a nediskriminačně přidělovat žádostem o dotaci body, jakož i námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatelky. Městský soud rozhodl v mezích těchto žalobních bodů. Žalobce zároveň nesouhlasí s tím, že by stěžovatelčino rozhodnutí vyhovovalo nárokům na přezkoumatelnost vyplývajícím z judikatury. Je naopak velmi stručné a popisné, chybí v něm jakákoliv stěžovatelčina úvaha ohledně sporného kritéria.

[11] Městský soud na věc zcela přílehavě vztáhnul rozsudky týkající se sankčního odvodu za porušení rozpočtové kázně, v nichž je kladen důraz na požadavek srozumitelnosti a jednoznačnosti dotačních pravidel. Stěžovatelčina polemika ohledně záměny objektivní vzdálenosti se subjektivní dostupností jen dále svědčí o tom, že kritérium č. 12 je nedostatečně vymezeno; ostatně název kritéria používá výraz „potřeba sportoviště“, jenž je rovněž subjektivní a jednoznačný.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[12] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Posoudil ji v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] V první kasační námitce stěžovatelka uvádí, že městský soud podrobil její rozhodnutí přezkumu nad rámec žalobních námitek, neboť je zrušil pro nepřezkoumatelnost, aniž by to žalobce v žalobě namítal. To však zjevně není pravda. Žalobce ve své žalobě podrobně popsal, proč má za to, že hodnoticí kritérium č. 12 není vymezeno srozumitelně a transparentně, na což navázal výslovnou námitkou nepřezkoumatelnosti na straně 4 žaloby, kde uvedl, že „[v] napadeném rozhodnutí [...] chybí náležité vymezení hodnoticího kritéria č. 12 a tomu odpovídající posouzení míry naplnění tohoto kritéria v rámci Žádosti žalobce. Žalobce se ze shora uvedených důvodů domnívá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a je tak nepřezkoumatelné z nedostatku důvodů.“ Námitka proto není důvodná.

[15] NSS nad rámec uvedeného uvádí, že městský soud by mohl stěžovatelčino rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, i pokud by to žalobce výslovně nenamítal. Rozšířený senát totiž v usnesení ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS, k přezkumu rozhodnutí správního orgánu nad rámec žalobních bodů uvedl, že „krajský soud je oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, byť by nebyly

žalobcem výslovně namítány, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).“ Právě o takovou situaci se jednalo v nyní projednávaném případě, neboť jen stěží lze vést věcnou polemiku ohledně toho, jakým způsobem má být měřena vzdálenost, pokud stěžovatelčiny úvahy k této otázce v napadeném rozhodnutí zcela chybějí.

[16] Stěžovatelka nicméně rovněž namítá, že její rozhodnutí požadavkům na přezkoumatelnost vyhovuje. S tím se však NSS rovněž neztotožňuje. Ve stěžovatelčině rozhodnutí je totiž pouze uvedeno, že „[u] kritéria č. 12 [...] odpovídá hodnota 15 bodů tomu, že nejbližší obdobné sportoviště se nachází ve vzdálenosti více než 15 km. Ovšem obdobné sportoviště je v Černožicích vzdáleném pouze 12 km vzdušnou čarou. Proto i v tomto případě NSA snížila hodnocení na 10 bodů.“ Je proto správný závěr městského soudu, že navzdory nedostatečnému vymezení hodnoticího kritéria č. 12 ve výzvě stěžovatelka v napadeném rozhodnutí nijak nevysvětlila, z jakého důvodu operuje s pojmem „vzdálenost“, a nikoliv například dostupnost, a proč vzdálenost měří vzdušnou čarou, a nikoliv jiným způsobem. Rozhodnutí je v tomto směru skutečně nepřezkoumatelné, neboť, jak NSS uvedl již výše, neumožňuje vést věcnou polemiku nad tím, jakým způsobem měly být body u daného hodnoticího kritéria přidělovány.

[17] Na tom nic nemění ani to, že se stěžovatelka v další námitce snaží argumentovat, že jí zvolená metoda výpočtu vzdálenosti je tou jedinou správnou. Činí tak totiž předčasně. Důvody, proč zvolila ten či onen způsob přidělování bodů, měly být uvedeny v jejím rozhodnutí, teprve poté by bylo možné diskutovat o tom, zda se jednalo o způsob zákonný, vhodný a podobně. Pokud však své argumenty neučinila součástí napadeného rozhodnutí, nelze to již napravit v podáních v rámci řízení před správními soudy (rozsudek NSS ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58).

[18] Stěžovatelka konečně namítá, že městský soud na věc aplikoval nepřiléhavou judikaturu týkající se vyměření sankčního odvodu za porušení rozpočtové kázně. Městský soud však pouze upozorňoval na to, že „Nejvyšší správní soud také zdůrazňuje potřebu vymezit dotační podmínky jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu při případném zpětném vymáhání poskytnuté dotace, či uplatnění sankčního odvodu, resp. stav, kdy příjemce bude mít jistotu ohledně obsahu dotačních podmínek.“ (zdůraznění doplněno soudem) Je tedy zjevné, že městský soud danou judikaturu nijak z kontextu nevytrhává a neaplikuje ji nepřiléhavě. Městský soud na ni pouze poukazuje a *pro futuro* zdůrazňuje, že dotační podmínky je nutné formulovat jednoznačně, určitě a srozumitelně nejen proto, aby měli žadatelé jistotu, zda splňují podmínky pro jejich udělení, ale také proto, aby měli následně jistotu, zda plní podmínky již udělené dotace. Jádrem jeho rozhodovacích důvodů je však konstatování nepřezkoumatelnosti stěžovatelčina rozhodnutí. Ani zde proto městský soud nijak nepochybil.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1, věta druhá, s. ř. s.). O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje soud zpravidla bez jednání.

pokračování

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu právo na náhradu nákladů řízení vzniklo. Nejvyššímu správnímu soudu však nedoložil, že mu vznikly konkrétní hotové výdaje; tyto výdaje neplynou ani z obsahu spisu (v řízení o kasační stížnosti se sice žalobce vyjádřil, avšak advokátem zastoupen nebyl a své vyjádření soudu zaslal prostřednictvím datové schránky). Za této situace mu jako procesně nezastoupenému účastníkovi soud nemohl přiznat náhradu nákladů stanovenou paušální částkou, jak požadoval ve vyjádření ke kasační stížnosti. Použití § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, na řízení podle s. ř. s. je totiž vyloučeno (rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud proto žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2023

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu